

Vstup imigrantů do země i jejich následné začleňování patří mezi procesy, které mají výrazné prostorové dopady. Jednotlivé migrační skupiny (zde chápané jako množina imigrantů se stejnou zemí původu) přitom vykazují různé míry i vzorce prostorové koncentrace. Pochopení podobností i rozdílností v prostorovém chování jednotlivých skupin je důležitým úkolem z akademického i praktického hlediska. Tato disertační práce má kvantitativní charakter a je založena na studiu „prostorové příbuznosti“ migračních skupin, která je koncipována jako míra, s jakou se dané migrační skupiny koncentrují do stejných regionů. Práce vychází z jednoduchého předpokladu, že prostorová příbuznost odráží vzájemnou blízkost či podobnost těchto skupin v jiných ohledech (např. kulturní či ekonomickou). Analyzována je řada souborů dat zachycujících prostorové rozmístění imigrantů v rámci 32 územních systémů na různých řádovostních úrovních (od globální úrovně až po úroveň vybraných metropolitních areálů). Jednotlivé systémy jsou nejprve analyzovány samostatně a poté je provedena syntéza těchto dílčích výsledků s cílem odhalit převládající vzorce v prostorových příbuznostech migračních skupin. Hodnocení se skládá z několika kroků, které zahrnují především výpočty prostorové příbuznosti migračních skupin, identifikaci vzorců těchto příbuzností pomocí síťové a shlukové analýzy a testování jejich základních podmíněností pomocí regresní analýzy. V poslední části je též představena a testována metoda využívající hodnocení prostorové příbuznosti pro zpřesnění předpovědí prostorové distribuce jednotlivých migračních skupin.

Klíčová slova: mezinárodní migrace; populační projekce; prostorová příbuznost; prostorové rozmístění imigrantů